

N:o 29.

Af Herr **Wallenberg**: *Om stadgande af ett minimibelopp för Riksbankens guldkassa.*

Vid 1880 års riksdag väckte jag motion om, att Riksbankens guldkassa ej må understiga tio millioner kronor, utan att bankofullmäktige vidtaga åtgärder till guldkassans förstärkande.

Jag stödde denna framställning derpå, att, med gällande bestämmelser i bankoreglementet, det kunde inträffa, att Riksbankens metalliska kassa komme att utgöras till större delen af silfver och silfverskiljemynt, hvilket icke vore rätt lämpligt för en Riksbank, som utgifver banksedlar lydande å guldmynt.

Motionen afslogs.

Nu finner jag, att bankkomitén föreslagit, det »den del af metalliska kassan, som utgöres af guld, må ej bibehållas vid mindre belopp, än som svarar mot fyra femtedelar af den metalliska kassan i dess helhet.»

Då en sådan bestämmelse vore ganska helsosam, äfven utan afseende på mera genomgripande förändringar, så tillåter jag mig föreslå, det Riksdagen behagade besluta och i bankoreglementet intaga en så lydande föreskrift:

Riksbankens guldkassa, bestående af in- och utländskt guldmynt samt guld i Riksbankens eller i

Myntverkets vård för Riksbankens räkning, må icke understiga tio millioner kronor, utan att fullmäktige vidtaga åtgärder till guld-kassans förstärkande.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1884.

A. O. Wallenberg.

N:o 30.

Af Herr **Wallenberg**: *Om upphäfvande af föreskriften i § 6 af bankoreglementet, att till Riksbankens sedelstock skola räknas vissa på folioräkningar innestående medel.*

Flerfaldiga gånger har jag tillåtit mig uppträda emot betecknandet af olika saker eller förhållanden med samma namn. Ett sådant förfaringssätt igenfinnes i § 6 af bankoreglementet, der på folioräkning innestående medel »anses» såsom utelöpande banksedlar. Tager man i betraktande de upplysningar revisorerne lemnat, skall man finna, att de på folioräkning innestående medlen visst icke förete någon häftig fluktuation i beloppen. Ur denna synpunkt kan omöjligen denna skuld anses såsom en banksedelskuld, änskönt den står till räkningshafvarens förfogande vid anfordran.

Det finnes dessutom en ny anledning att medgifva Riksbanken en tillökning i dess banksedelutgifningsrätt, nemligen i fall Riksbanken skulle komma att ersätta andra indragna bankafdelningskontor i orterna eller uppträda i täflan med der varande bank-hufvudkontor.